

a bolgár, az orosz és az osztrák, a német és a francia, ha a legellentétesebb közérdek által természetesen elválasztott nagy nemzetek meg tudják érteni egymást és békességet tudnak teremteni egymást közt: talán mégis lehetséges lesz, hogy a magyar is megértse a magyart és meg tudjon békülni vele. Annál is inkább, mert a kormány s a többség áldozatkészséggel óhajtja és az egész nemzet követeli ezt a megértést és ezt a megbékülést.

Szeged bizalommal van a kormány iránt.

— Az adóreform ügye a városi közgyűlésen. —

(Saját tudósítónktól.) Szeged város törvényhatósági bizottsága pénteken délután, a decemberi rendes közgyűlés első napján *tulnyomó többséggel bizalmat szavazott a kormánynak*. A bizalmat nem munkapárti oldalról provokálták, aminthogy erre semmi szükség nincsen. A komoly, higgadt elemek, akik nem sulytalan elfogultsággal és kicsinyes gyűlölködéssel nézik ennek az országnak a sorsát, azok nem keresik-kutatják a föltűnő alkalmat, hogy legteljesebb bizalmukat és ragaszkodásukat demonstrálják.

A közgyűlésen ugyanis az egyik bizottsági tag, Kormányos Benő dr., azt indítványozta, hogy az új kereseti s jövedelmi adók hatályon kívül való helyezése érdekében írjon föl a közgyűlés az országgyűlés mindkét Házához, azonkívül pedig — szavazzon bizalmatlanságot a kormánynak. A tanács a bizalmatlansági indítvány ügyében azt javasolta, hogy a közgyűlés térjen napirendre föltette, az adóreformra vonatkozólag pedig javasolta, hogy a kereseti s a jövedelmi adók

végrehajtásának egy évre való elhalasztása érdekében írjon föl a közgyűlés a képviselő- és főrendiházhoz.

Ezzel szemben Cserő Ede dr. és Wimmer Fülöp helyesen megindokolt, tárgyilagos beszédükben kimutatták, hogy amit a tanács javasol és amihez később Kormányos Benő dr. is csatlakozott, sokkal kevesebb, mint a mennyit a törvényhozás már megszavazott és amit Teleszky János pénzügyminiszter ígért. Mert mi történt? A képviselőház az új adóreform végrehajtását elhalasztotta 1913. július elsejéig. Hozzátette a pénzügyminiszter, hogy amennyiben a pénzügyi helyzet addig nem javul, még egy fél évre, esetleg másfél évre is elhalasztják az adóreform életbeléptetését. Addig természetesen a szükséges módosításokat is eszközölhetik. Már most miért kérne annál kevesebbet a város, mint amennyit a kormány a saját jószántából fölajánlott? A közgyűlés tulnyomó többsége belátta Kormányos Benő dr. indítványának a tarthatatlanságát és azt egész terjedelmében elvetette. A tanács javaslata pedig nem is jutott el a szavazásig.

Cserő Ede dr. és Wimmer Fülöp gyöngéd célzást tettek arra, hogy az új adótörvény a koalíció alkotása, amelyet még 1911-ben akartak életbeléptetni. A mai kormány enyhítette a koalíció alkotását és most az ellenzék dörög, agitál, lármázik a — saját főztje ellen. Fölfedeznek egy mumust és azzal akarják megrémíteni az országot.

A közgyűlésen nem akadt senki, aki föl szólalásában pártolta volna Kormányos Benő dr. indítványát. Még a függetlenségi is türelmetlenül hallgatták a vértelen beszédet, amelyben a legkellemesebb volt az — argumentum.

— Szavazzunk! Szavazzunk! — kiáltották a városatyák.

hoz s megpillantotta a délszaki fenyővel borított dombok hullámos gerincét, a nagy, biborszínű sziklákat, a tengerben elszórt, valami égi nyakláncból lehullott gyöngyszemekhez hasonló szigetecskéket s a golfok zugaiban meglapuló apró, deris városkákat a partokon, a szép Cythereának eszébe jutottak a múlt emlékei.

Egy teljes évig voltak egymástól távol s ezen idő alatt sűrűn irtak egymásnak hosszú, poétikus és forró leveleket. Mikor miss Goodrich megtudta, hogy a fiatalember Párisból Saint-Raphaelba újra leutazott, égett a vágytól, hogy ott újra találkozzék vele. Egy kis meghülés, meg az orvos ügyes behálózása segítette neki, hogy tervét megvalósítsa. Szülei úgy vélték, Cytherea elég nagy leány már ahhoz, hogy egyedül utazhassék s így történt, hogy egy szép napon Cytherea ismét utra kelt hazájából, hogy az örök napfény honában újra föltalálja az örömet és a szerelmet.

Érkezését nem jelentette be előre Euvrardnak. Meg akarta lepni. Az együttlétiük óta eltelt egy év alatt ő is átment azon a nagy változáson, amely kimaradhatatlan az aszszonyoknál s még inkább a fiatal leányoknál, akikben megfog a szerelem. Rá nézve Michel elveszítette valódi egyéniségét; olyan volt neki, mint a szerelem megtestesülése, a mindenség megnyilatkoztatója, az élő alakot öltött szerelem; beléje képzelte a világ minden gyöngédségét, finomságát és hűségét. De mivel Cytherea a józan és megfontolt angol-szász faj gyermeke volt, addig nem akarta magát egészen átadni neki, míg meg nem bizonyosodott arról, hogy Cichel csakugyan az a férfi, akinek képzelte.

Késő volt már, mikor a szállodába ért. Megebédelt az üres ebédlőben s aztán rögtön lesietett a tenger partjára.

Hideg éjszaka volt, a holdat egészen elborították a fellegek, de Cytherea szívébe se-

registől tolultak az emlékek, végzetlen, zürzavaros, meghatározhatatlan örömet keltve benne. Elindult Agny felé s utközben megállt, hogy ráakadjon arra a helyre, ahol Michel szerelmet vallott neki...

És egyszerre csak, amint éppen a sziklás part egyik kiszögelléséhez ért, úgy tetstett neki, mintha annak a férfinak a hangját hallaná, akiért eljött, ide messzire. Pár pillanattal később gyöngé nő hangot hallott visszhangul a férfi szavára. Miss Goodrich szíve összeszorult, gyanúja támadt...

Odalépett a szikla szélére, lehajolt s lepillantott. Szemei hozzászórtak már a sötétséghez. A homokban Michel feküdt, végigdőlve s mellett egy bizonyos Marinette nevű leánya, akit Cytherea mindjárt megismert: egy halász leánya volt, akiről Euvrard a múlt évben többször is beszélt neki nagy elragadtatással.

Miss Goodrich könnyes szemmel, összefoott szívvel tért vissza a szállodába. Másnap elutazott Saint-Raphaelból. Euvrard néhányszor irt neki, de ő soha nem válaszolt...

A nyár végén, Brighton korrekt plágénán, Samuel Hatch, a lelkipásztor, megkérte őt, hogy ossza meg vele prózai, egyhangú és hideg életét. S miss Goodrich az ajánlatra igennel felelt. S mikor Samuel azt kérdezte tőle, vajon nincs-e szívében bánkódás, gyöngédebb érzelmek édes-bus emléke, Cytherea haragosan ezt felelte:

— Én okos, józan nő vagyok. Ön talán kacérnak, vagy érzélgősnek tart?

S a boszuság föltámadván benne, még ezt tette hozzá:

— Én nem vagyok francia, Samuel. Nem fáj a szívem senki után...

De Samuel Hatch, a lelkipásztor, nem látta, hogy e percben miss Cytherea szeme nagy könnyecpekkel volt tele...

— Ugyan mikor találja már meg a beszéde végét? — mondta Kormányos dr.-nak Weiner Miksa.

— Hogy találná meg a végét — vágott közbe Wimmer Fülöp — amikor eleje sem volt!

A bizottsági tagok egyébként alaposan traktálták egymást csipős megjegyzésekkel. Kormányos Benő dr. beszéde közben törvénykönyvet tartott a kezében és mégis megtörtént az, hogy hibásan citált egy törvényt. Ezt a tévedést Cserő Ede dr. közbeszólásával nyomban kikorrigálta. Később föl szólalt Cserő dr. és történetesen szintén törvényt citált. Kormányos dr. az örömtől sugárzó arccal megszakította beszédében a jogász-kollégát:

— Nem úgy van!

— De úgy van az — replikázott Cserő Ede dr. — én nem a kezemből hordom a törvénykönyvet, hanem a fejemben!

A Cserő-Kormányos dr. párbajt nem fejezték be az első összecsapás után. Kormányos dr. beszéde közben fölemlítette, hogy

— Ebben a törvényhatósági bizottságban aligha akad valaki, akinek az évi kérésére ne volna legalább ötezer korona.

— De Kormányos nem vallott be annyit! — szakította félbe a szónokot Cserő Ede dr.

Kormányos Benő dr. egyébként nem fedkezett meg az obligát közgyűlési humoráról sem.

— Csodálom — mondta, — hogy Wimmer bizottsági tag ur olyan híven kitart az olyan párt mellett, amely *lepájeszozott benünket*...

Wimmer Fülöp: Ah! Azt csak Kubinyi mondta, nevetséges...

— Nohát én azt mondom tisztelt közgyűlés, — folytatta szittya hévvel Kormányos dr. — ha nekem valaki azt mondaná, hogy pájeszos, annak én azt vágnám a szemébe, hogy *előbb voltam én szegedi honpolgár, mint maga magyar nemes!*

A vicc derűtséget keltett és Kormányos dr., hogy el ne rontsa a hatást, hamarosan befejezte a beszédét.

A közgyűlésen Lázár György dr. polgármester elnökölt. Koczor János tanácsos előterjesztette Kormányos Benő dr. indítványát és a tanács javaslatát. Kormányos dr. megnyugodott a tanács javaslatában, tudniillik abban, hogy az adóreform végrehajtásának egy évre való elhalasztása érdekében írjon föl a közgyűlés a képviselő- és a főrendiházhoz. A kormány iránt való bizalmatlanság ügyében napirendretérést javasolt a tanács. Kormányos Benő dr. beszéde után Cserő Ede dr. emelkedett szólásra.

— Az indítványt — mondta Cserő Ede dr. — nem tartom céltudatosan okosnak, csak egyszerű — politikai sakkihúzásnak. Az ellenzék részéről, igaz, hogy csak a maga nevében, bizalmatlanságot javasol Kormányos dr., az új adótörvénnyel kapcsolatosan. Tisztában kell lennünk azzal, hogy ki csinálta tulajdonképpen az adótörvényt? A koalíció csinálta. 1911-ben akarta életbeléptetni, a kormány azonban elhalasztotta. A bizalmatlanság nem ezt a kormányt illeti, mert nem ő készítette ezt a törvényt.

— Tanulmányoztam az új adótörvényt és mondhatom, hogy az különösebben nem is érinti a szegedi földmivelő népet és ha igen, hát a javára szolgál. Az, akinek a jövedelme nem haladja meg a nyolcszáz koronát, egyáltalán nem fizet adót. A kereskedőknek sem kell fájni az új adótörvénytől. Attól félnek, hogy a könyveikbe bármikor betekintheznek a fináncok. Ez azonban nem igaz. A törvény szerint a finánc csak abban az esetben vizsgálhatja át a kereskedő könyvét, ha azt önként fölajánlja. És csak abban az esetben indítanak kihágási eljárást a kereskedő ellen, ha szándékosan félrevezette a fináncokat. Ennek a büntetése elsősorban pénzbüntetés, nem pedig fogház.

— Ki jönne akkor — folytatta Cserő Ede dr., ha megbuknék ez a kormány? Az ellenzék, amelyik megcsinálta ezt az új adótörvényt. Mit akar Kormányos dr.? A törvényhozás kimondta, hogy 1913. július elsejéig föl-